Handbalul mereu în actualitate

CAMPIONATUL S-A ÎNTRERUPT, ÎNCEPE SEZONUL INTERNAȚIONAL!

După un inceput galopant, cu sufletul la gură, a 24-a ediție a campionatului masculin de handbal, Divizia „A", se oprește în pragul ciupcii a VIII-a echipele urmînd să beneficieze de o vacanță de aproape șapte luni. De fapt, se dă un nou start, cel al sezonului internațional de toamnă-iarnă, care va culmina cu Campionatul mondial, programat între 23 februarie și 7 martie 1992, în R.F. Germania. Pînă atunci, tricolorii vor evolua într-o serie de competiții de amploare, între care a 20-a ediție a „Trofeului Carpați" (24—29 noiembrie, la Tg. Mureș, cu participarea reprezentativelor Uniunii Sovietice, Poloniei, Spaniei, Franței și formațiilor A și B ale României) și a 3-a ediție a **Campionatului Balcanic** (16—20 decembrie, la Baia Mare).

Prima treime a campionatului a confirmat — în ciuda unor masive innoiri — valoarea trio-ului de bază al handbalului românesc (**Steaua, Dinamo Bucureşti** și **H.C. Minaur Baia Mare**), ascensiunea spectaculoasă a lui **Dinamo Brașov** și a scos în evidență o surpriză plăcută, cum de mult nu ne-a mai fost oferită : **Constructorul C.S.U. Oradea.** Trecînd peste plutonul formațiilor cu oscilații de la o etapă la alta, ajungem — din păcate — la o surpriză neplăcută : Știința Bacău. Alunecată pe tobogan, echipa altădată prezentă pe podiumul de premiere al campionatului are, desigur, în apărarea sa cuze obiective. Ea a pierdut în ultimul timp o serie de jucători, a rămas și fără tehnicianul care-i dăduse aplomb și-i implinise speranțele, a suportat și lipsa fortuită a unora dintre sportivii săi în timpul pregătirii. Sigur, peste toate acestea nu se poate trece. Dar nici peste faptul că — deși are și în momentul de față un lot bun — manifestă un evident regres valoric, o bătrînească incetinire a jocului, o intristătoare sărăcie de elemente tehnico-tactice. Vacanța poate fi în avantajul băcăuanilor. Depinde cum o vor folosi.

Mai important decît reflectarea la oglindă a situației echipelor și a sanselor lor de a urca sau cobori în ierarhia națională este, după opinia noastră, aceea a discutării modului în care Divizia „A" și-a adus, chiar și în fulguranta sa trecere pe scenă, contribuția la realizarea deziderativului nr. 1 : asigurarea unor premise reale de progres pentru lotul reprezentativ, angajat — în lunile care urmează — în deosebit de importante acțiuni. Intrecerea a pornit mai furtunos ca altădată, noile stipulări ale regulamentului, adoptate în măsură satisfăcătoare de sportivi, antrenori și arbitri, contribuind la dinamizarea jocului, la eliminarea multora dintre duritățile și acte de indisciplină, la favorizarea execuției unor elemente tehnice și scheme tactice cu pondere evidentă în creșterea eficacității. Reversul aceleiași medalii este timorarea defensivei, diminuarea potențialului ei. Este vorba de faptul că antrenorii și sportivii n-au găsit calea regulamentară pentru întărirea apărărilor. Mijloace există, dar ele incumbă eforturi sporite, mobilitate, intîmpinarea adversarului în momentul în care primește mingea s.a.m.d. Or, din acest punct de vedere, al amplificării eforturilor, sportivii și chiar unii antrenori nu străluceau. Va trebui însă să se intreprindă ceva pe parcursul acestei vacanțe, o misiune mai grea avînd membrii lotului, obligați să grăbească la maximum adaptarea la noile cerințe.

Campionatul a mai scos în evidență și numeroase elemente tinere, mai multe ca oricînd. La Steaua, la H.C. Minaur, la Dinamo Brașov și la alte formații „noul val" dă o aprigă bătălie pentru afirmare. Multi dintre acești tineri handbaliști sînt, de fapt, deținători de titluri de campioni ai juniorilor, pregătiți pentru a fi promovați în lotul primei reprezentative, ei forcând cu atît mai mult ușa consacrării. Unii dintre ei au și debutat în echipa națională, cum este cazul lui Ovidiu Novac, Ioan Ovidiu Sabău, Ioan Pop, Ioan Ovidiu Stan, Ioan Lie, Ioan Ovidiu Stan, Ioan Lie, Ioan Ovidiu Stan, Ioan Lie